Diumenge 30 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 10,46-52): En aquell temps, quan sortia ell [Jesús] de Jericó amb els seus deixebles i una gran multitud, el fill de Timeu, Bartimeu, cec, captaire, s'asseia a la vora del camí. I havent sentit que era Jesús el Natzarè, començà a cridar i dir: «Fill de David, Jesús, tingues compassió de mi!». I l'increpaven molts perquè callés, però ell cridava molt més: «Fill de David, tingues compassió de mi!». I Jesús, aturant-se, digué: «Crideu-lo». I criden el cec, dient-li: «Tingues bon ànim, aixeca't, que et crida». I ell, llançant el seu mantell, d'un salt va a Jesús. I responent-li Jesús, diu: «Què vols que et faci?». I el cec li digué: «Rabbuní, que hi vegi». I Jesús li diu: «Ves-te'n, la teva fe t'ha salvat». I a l'instant hi veié, i el seguia pel camí».

© Albada Editorial / evangeli.net

«I responent-li Jesús, diu: 'Què vols que et faci?'. I el cec li digué: 'Rabbuní, que hi vegi'»

Mn. Pere CAMPANYÀ i Ribó
(Barcelona, Espanya)

Avui, contemplem un home que, enmig de la seva desgràcia, hi troba l'autèntica felicitat gràcies a Jesucrist. Es tracta d'una persona que té dues carències: la manca de visió corporal i la impossibilitat de treballar per guanyar-se la vida, la qual cosa l'obliga a demanar caritat. Ell necessita ajuda i es col·loca vora el camí, a la sortida de Jericó, per on hi passen molts vianants.

Té la sort que en aquella ocasió hi camina Jesús, ben acompanyat dels seus deixebles i altra gent. Sens dubte que el cec ha sentit parlar de Jesús; li haurien comentat que feia prodigis i en saber que passa a prop seu, comença a cridar: «Fill de David, Jesús, tingues compassió de mi!» (Mc 10,47). Als acompanyants del Mestre els molesten els crits d'aquell cec, no pensen en la seva trista situació, són egoistes; però Jesús sí que vol donar resposta al pidolaire i el fa cridar. Immediatament, el cec ja es troba davant del Fill de David i s'enceta el diàleg amb una pregunta i una resposta: «I responent-li Jesús, diu: 'Què vols que et faci?'. I el cec li digué: 'Rabbuní, que hi vegi'» (Mc 10,51). I Jesús li concedeix doble visió: la física i la més important, la fe que és la visió interior de Déu. Diu sant Climent d'Alexandria: «Posem fi a l'oblit de la veritat; despullem-nos de la ignorància i de la foscor que, com un núvol enfosqueixen els nostres ulls, i contemplem aquell que realment és Déu».

Sovint ens queixem quan diem: —Jo no sé resar. Prenem llavors exemple del cec de l'Evangeli: Insisteix en cridar Jesús, i amb tres paraules li diu tot el que necessita. Ens falta fe? Diguem-li: —Senyor, augmenteu-me la fe. Tenim familiars o amics que han deixat de practicar? Fem llavors aquesta pregària: «Senyor Jesús, feu que hi vegin». Tanta importància té la fe? Si la comparem amb la visió física, què direm? Trista és la situació del cec, però molt més trista és la del no creient. Diguem-los-hi: —El Mestre et crida, presenta-li la teva necessitat, que Jesús et respondrà generosament.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Qui ignora l'esplendor de l'eterna llum, és cec. Amb tot, si ja creu en el Redemptor, llavors ja està assegut a la vora del camí. Això, però, no és suficient. Si deixa de pregar per a rebre la fe i abandona les imploracions, és un cec assegut a la vora del camí però sense demanar almoina» (Sant Gregori el Gran)

- «En la trobada amb Crist, realitzada amb fe, Bartimeu recupera la llum que havia perdut, i amb ella la plenitud de la pròpia dignitat: es posa dret i reprèn el camí, que des d'aquell moment té un guia» (Benet XVI)

- «La pregària s'adreça principalment al Pare; es dirigeix igualment a Jesús, sobretot per la invocació del seu sant Nom: 'Jesús, Crist, Fill de Déu, Senyor, tingueu pietat de nosaltres, pecadors!'» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.680)